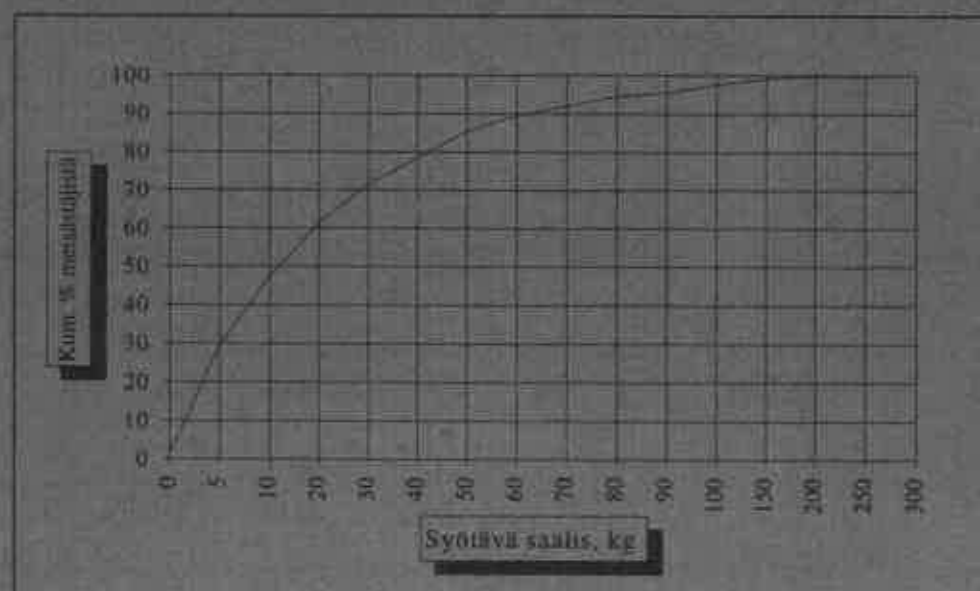

Metsästäjäprofiili 1993

Osaraportti 2

Kalevi Leinonen ja Aslak Ermala

Helsinki 1995

Julkaisija

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Tilastotoimi

Julkaisu-aika

11.10.1995

Tekijä(t)

Kalevi Leinonen ja Aslak Ermala

Julkaisun nimi

Metsästäjäprofiili 1993. Osaraportti 2.

Julkaisun laji

Tutkimusraportti

Toimeksiantaja

Maa- ja metsätalousministeriö, Kala- ja riistaosasto

Toimeksiantopäivämäärä

21.2.1994

Projektin nimi ja numero

Metsästäjäprofiili (322 030)

Tiivistelmä

Keskiverto metsästäjän metsästysoikeus perustuu metsästysseuran alueilla seuran jäsenenä tapahtuvaan metsästykseen. Vuosittain hän metsästää tällä oikeudella vähintään yhden viikon ajan. Hän omistaa yhden haulikon ja luodikon sekä yhden loukun, mutta ei metsästyskoiraa. Hänellä ei ole aikomusta lisätä metsästysvälineistöään matkapuhelimella. Eri metsästystavoista hän on mieltynyt erityisesti vesilintumetsästykseen; itse liikkuen tai passissa ollen, ja vähiten häntä kiinnostaa raudoilla pyynti. Hän pyytää syötävää saalista vuosittain 27 kiloa ja hän käsittelee saaliinsa itse alusta loppuun asti. Metsästyksen ohella hän on aktiivinen kalastuksen, marjastuksen ja sienestyksen harrastaja. Riistalajiryhmistä hänen arvostaa eniten metsäkanalintuja sekä hirvieläimiä. Hänestä metsäkanalinnuista ensimmäisellä sijalla on metso, peltolinnuista peltopyy, vesilinnuista sinisorsa, turkiseläimistä kettu, hirvieläimistä hirvi ja suurpedoista karhu. Metsästysharrastuksessa tapahtuvista muutoksista hän näkee myönteisinä tarhat eläinten istutusta varten, naismetsästäjien määrän lisääntymisen sekä metsästysseurojen ulkopuolisille metsästäjille luodut mahdollisuudet metsästää päivä- yms. korteilla. Hän on vahvasti sitä mieltä, että saatu riista saalis on hyödynnettävä, eikä riistaa saa tappaa vain hvin vuoksi. Hänestä riistakantojen verotusta on säädeltävä, jopa metsästäjäkohtaisilla kiintiöillä, mutta hän ei hyväksy säätelykeinoiksi esim. sukupuoli- tai ikärajoituksia. Hänen metsästyksensä ei ole kuitenkaan saaliskeskeistä, sillä hänen tärkeimmät metsästyksen motiivit ovat luonnon läheisyyden kokeminen, irtautuminen arjesta, rentoutuminen sekä yhdessäolo muiden metsästäjien kanssa. Hänellä on perheen vankkumaton tuki metsästysharrastukselleen.

Asiasanat

Metsästysoikeudet, metsästysvälineiden omistus, metsästystapojen arvostus, saalismäärät ja niiden käsittely ja käyttö, muu harrastustoiminta, riistalajien arvostus, mielipiteet muutoksista ja metsästyksen säätelystä, metsästyksen motiivit.

Sarjan nimi ja numero

Kala- ja riistaraportteja nro 33

ISBN

951-776-014-0

ISSN

1238-3325

Sivumäärä

45 s.

Kieli

Suomi

Hinta

Luottamuksellisuus

Julkinen

Jakelu

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
Tilastotoimi / Aslak Ermala tai Maritta Luoma.

Puh. (90) 228 811 Fax (90) 631 513

Kustantaja

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
Tilastotoimi
PL 202
00151 Helsinki

SISÄLLYS

1. Johdanto	1
2. Menetelmäkuvaus	1
3. Metsästysoikeuden perusteet	1
4. Metsästysvälineiden omistus ja hankinta	2
4.1 Perusaseistuksena haulikko ja luodikko	2
4.2 Loukku yleisin	3
4.3 Metsästäjistä lähes puolella on metsästyskoira	3
4.4. Matkapuhelimien ostoaikheet	3
5. Saalis ja sen käyttö	3
5.1. Syötävää 27 kiloa	3
5.2. Saalis käsitellään useimmiten alusta loppuun	4
5.3. Saaliin hyödyntäminen	4
6. Metsästäjien muu harrastustoiminta	4
6.1 Harva mukana kenneltoiminnassa	4
6.2 Kalastus tärkein muu harrastus	4
7. Metsästäjien arvostuksia ja mielipiteitä	5
7.1 Aktiiviset metsästystavat kiinnostavat eniten	5
7.2 Metsäkanalinnut ja hirvieläimet arvostetuimpia	5
7.3 Riistalajiryhmäarvostuksista löytyy alueellisia eroja	5
7.4 Lajeista kärjessä metso, peltopyy, sinisorsa, kettu, hirvi ja karhu	6
7.5 Näkemykset muutoksista metsästyksessä	6
7.6 Metsästyksen arvolähtökohdat ja suhteet muihin intressiryhmiin	7
8. Metsästyksen motiivit	7
9. Perheen tuki harrastukselle	7
10. Tulostaulukot	8
Kirjallisuus	45

1. Johdanto

Maa- ja metsätalousministeriön Kala- ja riistaosaston ja Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen välisissä tulosneuvotteluissa vuodelle 1994 asetettiin yhdeksi laitoksen tulostavoitteeksi suomalaisen metsästäjän harrastajakuvan yksityiskohtaisempi selvittäminen. Tutkimuslaitoksessa tehtävä ohjattiin Elinkeinokalatalouden tutkimusyksikön tilastotoimen suoritettavaksi.

Metsästäjäprofiili 1993-tutkimuksen yleissuunnitteluun ovat osallistuneet Elinkeinokalatalouden tutkimusyksikön johtaja Juhani Kettunen ja Riistantutkimusyksikön johtaja Eero Helle. Tutkimuksen yksityiskohtaisemmasta suunnittelusta ja toteutuksesta ovat vastanneet tutkijat Aslak Ermala ja Kalevi Leinonen. Tutkimuksen suunnitteluvaiheessa neuvoteltiin tutkimuksen tavoitteista ja sisällöstä yksityiskohtaisemmin Maa- ja metsätalousministeriön Kala- ja riistaosaston sekä Metsästäjäin Keskusjärjestön edustajien kanssa.

Metsästäjäprofiilitutkimuksen ensimmäinen osaraportti julkaistiin maaliskuussa 1995 (Ermala ja Leinonen 1995). Tämä toinen osaraportti kattaa loput metsästäjäprofiilikyselyssä selvitetystä aiheista.

2. Menetelmäkuvaus

Metsästäjäprofiili 1993-tutkimuksen otanta- ja postikyselymenetelmät on kuvattu yksityiskohtaisesti ensimmäisessä osaraportissa (Ermala ja Leinonen 1995). Tässä osaraportissa tulokset on laskettu siten, että laskenta-aineistona ovat olleet ne henkilöt, jotka metsästivät vuonna 1993. Aineisto on tarkistettu erikseen jatkuvien muuttujien osalta. Eräillä muuttujilla aineistossa esiintynyt osittaiskato on otettu huomioon laskennassa erillisillä muuttujakohtaisilla korjauskertoimilla. Taulukkonumerointi jatkuu ensimmäisen osaraportin numeroinnista.

3. Metsästysoikeuden perusteet

Metsästysseuran jäsenyys on Suomessa ylivoimaisesti tärkein metsästysoikeuden peruste (taulukko 40). Metsästäjien metsästyspäivistä yli puolet tapahtuu metsästysseurojen alueilla seuran jäsenenä. Muita yleisiä oikeusperusteita metsästysvuorokausien mukaan laskien ovat metsästys itse vuokratuilla alueilla sekä metsästys itse omistamilla mailla. Metsästyspäivistä vain 3 prosenttia perustuu metsästyksen seuran alueilla päivä-, viikko- tai kausikortilla.

Kuntalaisten oikeutta metsästää valtion alueilla (Metsästyslain 7 §) tai oikeutta metsästää yleisellä vesialueella (ML 8 §) käyttää hyväkseen kuudesosa metsästäneistä (taulukko 41). Tämän metsästysoikeuden nojalla tehdyistä metsästyspäivistä puolet keskittyy Lapin riistanhoitopiiriin.

Metsähallinnon lupametsästysalueilla metsästää 15 % metsästäjistä. Kaikkiaan tämän oikeuden mukaisia metsästysvuorokausia on 346 000 (taulukko 42). Näitä metsästyspäiviä kertyy eniten Oulun, Pohjois-Savon ja Lapin riistahoitopiirien metsästäjille. Tulosta selittää se, että valtaosa metsähallinnon lupametsästysalueista sijaitsee Pohjois-Suomessa.

Metsästäjistä vain neljännes ilmoittaa metsästäneensä itse omistamallaan maallaan (taulukko 43). Koska metsästysmaata omistaa 40 % metsästäneistä (vrt. Ermala ja Leinonen 1995, taulukko 24), merkitsee tämä sitä, että huomattava osa metsästysmaata omistavista metsästäjistä ei ilmoita metsästysoikeuden perusteeksi metsästystä omilla mailla, eli heillä on jokin muu metsästysoikeuden peruste. Ilmeisesti metsästysmaata omistavat metsästäjät ovat luovuttaneet maansa metsästysseuran käyttöön ja he metsästävät itse seuran alueilla. Metsästysmaan omistuksen perusteella metsästysvuorokausia on kertynyt eniten Lapin ja Pohjois-Savon riistahoitopiireissä.

Viidennessä metsästäjistä on metsästännyt itse vuokraamallaan alueilla (taulukko 44). Ilmeisesti vuokraustoiminta hoidetaan vieläkin pääosin seurojen tai seurueiden kautta. Metsästyspäiviä on tällä perusteella eniten Uudenmaan, Oulun ja Pohjois-Savon riistahoitopiireissä.

Metsästysoikeuksista yleisin on metsästäminen seuran jäsenenä seuran alueilla. Tätä oikeutta käyttää 70 % metsästäjistä (taulukko 45). Yhteensä näitä metsästyspäiviä on kaikkiaan 3,8 miljoonaa. Kuudesosa metsästäjistä metsästää tällä oikeudella vähintään 4 viikkoa vuodessa. Tärkeimpinä alueina ovat Oulun ja Pohjanmaan riistahoitopiirit.

Seuran vieraana on metsästännyt kuudesosa metsästäneistä (taulukko 46). Metsästäjää kohden laskien vierasvuorokausien määrä on vähäinen, sillä vain 2 prosenttia metsästäjistä on nauttinut vieraanvaraisuudesta vähintään kaksi viikkoa vuodessa. Eniten vierasvuorokausia käyttävät uusimaalaiset, satakuntalaiset ja pohjois-savolaiset metsästäjät.

Seurojen ulkopuolisten metsästäjien metsästysmahdollisuuksia on pyritty lisäämään mm. myymällä seurojen maille päivä-, viikko- tai kausikortteja. Toistaiseksi tämä on kuitenkin metsästyspäivien määrän mukaan vähiten käytetty vaihtoehto. Metsästäneistä vain 12 % käytti tätä mahdollisuutta hyväkseen (taulukko 47). Vilkkainta lupamyynti on ollut Oulun ja Pohjois-Karjalan riistahoitopiireissä.

4. Metsästysvälineiden omistus ja hankinta

4.1 Perusaseistuksena haulikko ja luodikko

Keskiverto metsästäjä omistaa 1,5 haulikkoa ja 1,4 luodikkoa (taulukko 48). Yhteensä haulikoita omistetaan 403 000 ja luodikoita 376 000, eli lähes yhtä paljon kumpiakkin. Tässä yhteydessä on olennaista huomata se, että haulikoita käyttää metsästyksessään 94 %, kun vastaava käyttöprosentti luodikoilla on vain 54 (vrt. Ermala ja Leinonen 1995, taulukko 25). Niinpä onkin il-

meistä, että osa metsästäjien luodikoista on ilman aktiivista metsästyskäyttöä. Jouset ovat suomalaisten metsästäjien aseina vielä harvinaisuuksia, sillä niitä omistetaan alle 8000 kappaletta.

4.2 Loukku yleisin

Aseiden ohella muista pyyntivälineistä metsästäjillä on eniten loukkuja, 179 000 kpl, ja rautoja (hetitappavat raudat), 126 000 (taulukko 49). Loukkujen määrä on jakautunut melko tasaisesti ympäri maata, mutta rautojen omistus on keskimääräistä yleisempää Lapin, Uudenmaan, Oulun ja Pohjanmaan riistanhoitopiireissä. Kun verrataan pyyntivälineiden omistusta niiden käyttöön, on ilmeistä, että erityisesti rautoja käytetään metsästyksessä omistukseen nähden sangen harvoin (vrt. Ermala ja Leinonen 1995, taulukko 26). Jalkanarujen omistus on yleistä erityisesti Lapin ja Oulun riistanhoitopiireissä.

4.3 Metsästäjistä lähes puolella on metsästyskoira

Metsästäjistä 44 % omistaa metsästyskoiran (taulukko 50). Ne, joilla koira on, omistavat keskimäärin 1,4 koiraa eli yhteensä 158 000 metsästyskoiraa. Vähintään joka toinen metsästäjä omistaa metsästyskoiran Ruotsinkielisen Pohjanmaan, Pohjanmaan, Kainuun ja Pohjois-Karjalan riistanhoitopiireissä. Vähäisintä metsästyskoiran omistus on Uudellamaalla, jossa vain joka kolmannella metsästäjällä on metsästyskoira.

4.4. Matkapuhelimien ostoaikeet

Neljännes niistä metsästäjistä, jotka eivät käyttäneet vuonna 1993 metsästäessään matkapuhelinta, ilmoittaa aikovansa hankkia sellaisen lähiaikoina (taulukko 51). Ruotsinkielisen Pohjanmaan, Varsinais-Suomen, Uudenmaan ja Satakunnan riistanhoitopiireissä vähintään kolmannes metsästäjistä on matkapuhelimen ostoaikeissa.

5. Saalis ja sen käyttö

5.1. Syötävää 27 kiloa

Valtaosa metsästäjistä saa saalista, sillä vain kuudesosa metsästäjistä ilmoittaa jääneensä saaliitta vuonna 1993 (Ermala ja Leinonen 1995). Syötävää riistaa metsästäjät ilmoittivat saaneensa yhteensä 5,8 miljoonaa kiloa, mikä tekee 27 kiloa saalista saanutta metsästäjää kohden laskien (taulukko 52). Lähes jokainen saalista saanut metsästäjä on pyytänyt syötävää riistaa, sillä heistä vain yksi prosentti ei ilmoittanut syötävää riistaa lainkaan. Suuret saalismäärät ovat harvinaisia, sillä vain kaksi prosenttia metsästäjistä ilmoittaa vuosisaaliikseen vähintään 100 kiloa syötävää riistaa. Riistanhoitopiireistä Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla, Kainuussa sekä Oulussa metsästäjäkohtaiset keskisaaliit ovat yli 30 kiloa.

Turkiseläimiä metsästetään olennaisesti vähemmän kuin syötävää riistaa, sillä vain viidennes saalista saaneista ilmoitti saaliikseen käyttökelpoisia nahkoja (taulukko 53). Käyttökelpoisia turkiseläinten nahkoja saatiin yhteensä 233 000, mikä on keskimäärin yksi nahka saalista saanutta metsästäjää kohden. Myös tässä metsästysmuodossa suuret saaliit ovat harvinaisia, sillä vain kaksi prosenttia ilmoittaa saaliinsa olevan vähintään 10 nahkaa.

5.2. Saalis käsitellään useimmiten alusta loppuun

Metsästäjät, joiden onnistuu saada saalista, käsittelevät sen useimmiten alusta loppuun saakka (taulukko 54). Vain runsas neljännes metsästäjistä käsittelee saaliin osittain. Riistanhoitopiireistä saaliin käsittelyssä ääripäitä edustavat Etelä-Savo ja Kainuu. Etelä-Savossa 4/5 metsästäjistä käsittelee saaliin alusta loppuun, kun Kainuussa 40 % käsittelee sen vain osittain.

5.3. Saaliin hyödyntäminen

Saatu saalis käytetään tarkoin hyödyksi, sillä metsästäjistä 71 % hyödyntää kaiken saamansa saaliin ja 28 % osan saaliista (taulukko 55). Vain yksi prosentti ei hyödynnä saalistaan lainkaan.

Metsästäjistä yli puolet pitää kaiken saamansa saaliin itsellään ja 24 % jakaa sen metsästystovereidensa kanssa (taulukko 56). Lisäksi vajaa viidennes antaa saaliistaan osan pois. Saaliilla ei juurikaan hankita tuloja, sillä vain yksi prosentti metsästäjistä myy saaliistaan osan.

6. Metsästäjien muu harrastustoiminta

6.1 Harva mukana kenneltoiminnassa

Metsästäjistä joka kymmenes osallistuu koiransa kanssa näyttelyihin ja kokeisiin ja kuusi prosenttia toimii tuomarina koirakilpailuissa tai koirakokeissa (taulukko 57). Kahdella prosentilla metsästäjistä on oma kennel. Osallistumisaktiivisuudessa kenneltoimintaan on melko suuria eroja eri riistanhoitopiirien välillä. Pohjanmaalla ja Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla lähes joka viides metsästäjä osallistuu koiransa kanssa näyttelyihin ja kokeisiin. Lisäksi pohjanmaalaisista metsästäjistä 14 % toimii tuomaritehtävissä koirakilpailuissa tai koirakokeissa. Kymen riistanhoitopiirin metsästäjistä seitsemällä prosentilla on oma kennel.

6.2 Kalastus tärkein muu harrastus

Metsästäjät ovat tottuneet hyödyntämään luonnon antimia, sillä heidän tärkeimmät muut harrastuksensa ovat kalastus sekä marjastus, sienestys ja muu liikunta luonnossa. Marjastusta, sienestystä ja muuta liikuntaa luonnossa harrastaa 95 % ja kalastusta 93 % metsästäjistä (taulukko

58). Kun otetaan huomioon osallistumiskertojen määrä, nousee kalastus kuitenkin selvästi metsästäjien tärkeimmäksi "sivuharrastukseksi". Metsästäjät harrastavat myös melko aktiivisesti patikointia, pyöräilyä ja hiihtoa. He osallistuvat erittäin harvoin kuoro-, orkesteri tms. toimintaan. Lisäksi he karttavat kevyen musiikin konsertteja ja uskonnollisia tilaisuuksia.

7. Metsästäjien arvostuksia ja mielipiteitä

7.1 Aktiiviset metsästystavat kiinnostavat eniten

Erilaisista metsästysmuodoista metsästäjiä miellyttävät eniten vesilinnustus; joko itse liikkuen tai passissa ollen, sekä metsästys haukkuvalta koiralta, ajokoirametsästys tai hiivintämetsästys (taulukko 59). Vähintään puolet metsästäjistä ilmoitti olevansa kiinnostunut kyseisistä metsästysmuodoista joko erittäin paljon tai paljon. Muita suurehkon kiinnostuksen herättäviä metsästystapoja ovat metsästys ilman koiraa, muu väijyntämetsästys, metsästys pysäyttävällä koiralla sekä ajometsästys. Vähintään joka toista metsästäjää ei kiinnosta lainkaan raudoilla, loukuilla tai muilla ansoilla pyynti, metsästys lippusiimoilla tai metsästys luolakoiralla.

7.2 Metsäkanalinnut ja hirvieläimet arvostetuimpia

Metsästäjät arvostavat eri riistalajiryhmistä eniten metsäkanalintuja ja toiseksi eniten hirvieläimiä. Metsästäjistä 69 % on ilmoittanut metsäkanalinnut ja 51 % hirvieläimet kahden arvostetuimman ryhmän joukkoon (taulukko 60). Muita melko paljon arvostusta saaneita ryhmiä ovat jänikset ja vesilinnut.

Muiden lajiryhmien arvottaminen on ollut metsästäjille vaikeampaa, sillä ei osaa sanoa-tapausten osuudet ovat edellä mainittuihin lajiryhmiin verrattuna olennaisesti suurempia vaihdellen 18 - 25 prosentin välillä. Näistä lajiryhmistä 49 % metsästäjistä on asettanut turkiseläimet, 39 % peltolinnut ja 39 % suurpedot viiden eniten arvostamansa lajiryhmän joukkoon. Selvästi vähiten arvostusta herättävät kahlaajat ja rantakanat, varislinnut sekä lokkilinnut.

7.3 Riistalajiryhmäarvostuksista löytyy alueellisia eroja

Metsästäjien riistalajiryhmäarvostukset vaihtelevat jonkin verran eri puolilla maata. Arvostuseroja selittää osaksi alueelliset erot eri riistalajiryhmien esiintymisrunsaudessa ja metsästysmahdollisuuksissa. Metsästäjät arvostavat usein niitä riistalajiryhmiä, joita heillä on metsästysalueillaan mahdollista itse pyytää.

Metsäkanalintuja arvostavat erityisesti Kainuun, Lapin, Pohjois-Savon, Pohjanmaan, Kymmin, Pohjois-Karjalan ja Uudenmaan riistanhoitopiirien metsästäjät (taulukko 61). Vähäisintä kiinnostus on Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa.

Peltolintuja arvostetaan keskimääräistä enemmän Pohjanmaalla, Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla sekä Uudellamaalla (taulukko 62).

Vesilinnut ovat erityisen arvostettuja Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla ja Varsinais-Suomessa. Kainuun riistanhoitopiirin metsästäjistä vajaat neljä prosenttia asettaa vesilinnut ensimmäiselle sijalle, kun koko maassa keskiarvo on kolminkertainen (taulukko 63).

Kahlaajien ja rantakanojen arvostuksissa ei ole kovin suuria alueellisia eroja (taulukko 64). Jänikset esiintyvät keskimääräistä useammin arvostuslistan kärjessä Etelä-Hämeen ja Uudenmaan metsästäjillä (taulukko 65). Jänikset kiinnostavat vähiten Pohjanmaalla, Kainuussa ja Lapissa.

Turkiseläimet arvostetaan korkealle Ruotsinkielisen Pohjanmaan, Satakunnan sekä Pohjois- ja Etelä-Hämeen metsästäjien keskuudessa (taulukko 66). Keskimääräistä vähäisempää kiinnostusta turkiseläimet herättävät Oulun, Lapin ja Kainuun riistanhoitopiireissä.

Vähintään 60 % metsästäjistä on ilmoittanut hirvieläimet kahden eniten arvostamansa riistalajiryhmän joukkoon Kainuun, Etelä-Savon ja Lapin riistanhoitopiireissä (taulukko 67). Vähäisintä arvostus on Uudellamaalla ja Pohjois-Savossa.

Suurpedot herättävät keskimääräistä suurempaa kiinnostusta Pohjois-Karjalassa, Etelä-Savossa ja Lapissa (taulukko 68). Enintään viidennes metsästäjistä ilmoittaa suurpedot kolmen arvostetuimman riistalajiryhmän joukkoon Varsinais-Suomessa, Pohjois-Savossa ja Satakunnassa.

Varislintujen arvostus on korkealla erityisesti Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla (taulukko 69) ja loppilinnut kiinnostavat Ruotsinkielisen Pohjanmaan sekä Pohjois-Karjalan metsästäjiä (taulukko 70). Vähiten loppilintuja arvostavat varsinais-suomalaiset.

7.4 Lajeista kärjessä metso, peltopyy, sinisorsa, kettu, hirvi ja karhu

Metsästäjistä 84 % arvostaa metsäkanalintulajeista eniten metsoa (taulukko 71). Toiselle sijalle saa eniten kannatusta teeri ja kolmannelle pyy. Peltolintulajien arvottaminen on ollut vaikeaa, sillä ei osaa sanoa-tapausten osuus on huomattavan suuri. Ensimmäiselle sijalle on arvostettu peltopyy. Myös toiselle sijalle on eniten kannatusta peltopyyllä ja sen jälkeen fasaanilla. Kolmannella sijalla ovat lähes yhtäsuurin osuuksin fasaani, sepelkyyhky ja peltopyy.

Vesilinnuista metsästäjät arvostavat selvästi eniten sinisorsaa. Sinisorsa on kirjattu eniten myös toiselle sijalle. Muita toisella sijalla melko runsaana esiintyviä lajeja ovat telkkä ja tavit. Kolmannen sijan kärjessä ovat tavit. Metsästäjistä joka toinen on ilmoittanut ketun tärkeimmäksi turkiseläimeksi. Toisena arvostuksissa on supikoira ja kolmantena minkki.

Hirvieläimistä ylivoimaisesti arvostetuin on hirvi, jonka on asettanut ensimmäiseksi lähes jokainen kantaa ottanut metsästäjä. Toiseksi tärkein hirvieläin on valkohäntäpeura ja kolmantena on metsäpeura. Suurpetojen ykkösenä metsästäjät näkevät karhun. Seuraavana on susi ja kolmannelle sijalle ovat eniten kannatusta saaneet ilves ja ahma.

7.5 Näkemykset muutoksista metsästyksessä

Metsästäjiltä tiedusteltiin myös heidän suhtautumistaan eräisiin viime aikoina tapahtuneisiin tai mahdollisesti tulevaisuudessa tapahtuviin muutoksiin metsästysharrastuksessa. Metsästäjistä 2/3 oli sitä mieltä, että on hyvä, kun naismetsästäjien määrä lisääntyy (taulukko 72). Täysin eri kannalla oli vain kaksi prosenttia vastaajista. Runsaat puolet metsästäjistä kannatti sitä, että seurojen ulkopuolisilla metsästäjillä on mahdollisuus metsästää päiväkorkeilla yms., ja että Suomessa on tarhoja eläinten istutuksia varten. Nämäkään muutokset eivät herättäneet juurikaan vastustusta.

Puolet metsästäjistä on täysin tai osittain sitä mieltä, että on hyvä, kun maassamme on tarhoja elitarviketuotantoa varten, ja että ulkomaalaisilla metsästäjillä on mahdollisuus metsästää Suomessa. Eniten metsästäjissä vastustusta herättäviä muutoksia ovat tarhat metsästystä varten sekä metsästyksen kaupallistuminen siten, että kuka tahansa voi ostaa metsästysmahdollisuuksia.

7.6 Metsästyksen arvolähtökohdat ja suhteet muihin intressiryhmiin

Metsästäjät ovat lähes yksimielisiä siitä, että saatu riistasaa on hyödynnettävä, eikä riistaa saa tappaa vain huvin vuoksi (taulukko 73). Lisäksi valtaosan mielestä riistakantojen verotusta on säänneltävä. Lähes 2/3 on sitä mieltä, että metsästys ei ole ristiriidassa ympäristöasioiden käytännön järjestelyjen kanssa, ja että metsästäjät toimivat samojen päämäärien hyväksi kuin eläinten ja luonnonsuojelijatkin. Joka toinen metsästäjä hyväksyy täysin riistasaaliin metsästäjäkohtaisen kiintiöinnin, mutta useimmat eivät hyväksy tarkempia rajoituksia kuten sukupuoli-, ikä- tms.. Valtaosa metsästäjistä oli eri mieltä väitteistä, että suuri yleisö ei hyväksy metsästystä, tai että metsästäjiä olisi liikaa riistavaroihin nähden. Väittämä siitä, että Euroopan Unioniin liittyminen ei muuta suomalaista metsästystä, sai mielipiteet hajaantumaan jonkseenkin tasan puolesta ja vastaan.

8. Metsästyksen motiivit

Suomalainen metsästys ei välttämättä ole erityisen saaliskeskeistä, sillä metsästyksen viisi tärkeintä motiivia ovat tärkeysjärjestyksessä luonnon läheisyyden kokeminen, irtautuminen arjesta, rentoutuminen, eläinten käyttäytymisen ja luonnon tuntemisen halu ja yhdessäolo muiden metsästäjien kanssa (taulukko 74). Kuudentena on saaliin tavoittelemine ja seitsemäntenä erätaitojen kehittäminen. Kahdeksanneksi tärkein motiivi on fyysinen ponnistelu ja vasta yhdeksäntenä, toiseksi viimeisenä, on saaliin saanti. Vähiten kysytyistä motiiveista metsästäjiä motivoi yksinolo.

Saaliin saannin vähäisempi merkitys verrattuna useisiin saaliista riippumattomiin muuttujiin ei ole kovin yllättävää, sillä sama ilmiö on havaittu myös esimerkiksi suomalaisten virkistyskalastajien motiiveja kartoittaneessa tutkimuksessa (Leinonen ja Lehtonen 1992). Motiivitutkimuksissa vastaajat usein painottavat enemmän harrastuksesta riippumattomia motiiveja kuin harrastukselle ominaisia motiiveja. Tässä kyselyssä esimerkiksi irtautuminen, rentoutuminen ja yhdessäolo ovat harrastuksesta riippumattomia motiiveja.

9. Perheen tuki harrastukselle

Harrastaminen on vaikeaa, jos harrastuksella ei ole perheen jäsenten hyväksyntää. Tässä suhteessa metsästäjät ovat onnellisessa asemassa, sillä metsästäjistä 88 prosentilla on perheen tuki harrastukselleen. Tulosta tulkitessa tulee kuitenkin ottaa huomioon se, että asiaa on kysytty metsästäjiltä itseltään, eikä heidän omaisiltaan. Tulos saattaa heijastaa tästä syystä myös hie-man toiveajattelua. Perheen tuki on yleisintä Etelä-Savon riistanhoitopiirissä ja heikointa se on Uudellamaalla, jossa lähes viidennes metsästäjistä kokee, ettei perheen jäsenet tue metsästys-harrastusta.

10. Tulostaulukot

Taulukko 40. Metsästyspäivien jakautumien eri metsästysoikeuksien mukaan.

Riistanhoitopiiri	Metsästysoikeudet							Yhteensä
	Vapaa metsästys- oikeus	Valtion maille ostettu lupa	Itse omistamat alueet	Itse vuokratut alueet	Seuran alueella seuran jäsenenä	Seuran alueella vieraana	Seuran alueella päivä-, viikko- tai kausikortilla	
1. Etelä-Häme	2,6	4,2	6,2	12,1	59,7	8,6	6,7	100
2. Etelä-Savo	0,4	3,3	13,7	23,9	51,2	3,5	4,0	100
3. Kainuu	40,2	5,9	8,4	7,9	36,2	0,9	0,5	100
4. Keski-Suomi	6,3	6,3	12,9	18,1	53,3	6,8	2,6	100
5. Kymi	0,9	3,4	10,2	10,9	62,3	8,8	3,6	100
6. Lappi	33,0	5,0	13,0	3,5	42,1	1,9	1,5	100
7. Oulu	9,1	6,1	7,3	10,2	60,9	2,5	4,0	100
8. Pohjanmaa	1,8	1,2	6,9	8,5	77,3	2,6	1,7	100
9. Pohjois-Häme	0,3	6,7	2,9	16,3	64,4	4,3	5,0	100
10. Pohjois-Karjala	1,4	4,9	8,9	17,7	56,7	4,3	6,2	100
11. Pohjois-Savo	0,9	9,1	17,9	16,1	44,7	7,3	4,0	100
12. Ruots. Pohjanmaa	3,8	3,1	16,1	8,9	59,5	0,9	7,7	100
13. Satakunta	1,2	3,2	12,4	13,9	57,4	9,2	2,7	100
14. Uusimaa	1,4	7,1	10,6	19,3	45,6	12,0	3,9	100
15. Varsinais-Suomi	0,3	2,4	15,1	16,1	59,5	4,5	2,1	100
Yhteensä	8,5	5,0	10,7	12,6	54,8	5,0	3,4	100

Taulukko 41. Vuonna 1993 metsästäneiden metsästyspäivät vapaan metsästysoikeuden nojalla.

Riistanhoitopiiri	Metsästyspäivät			
	Yhteensä, vrk	%	vrk / metsästäjä	1993 metsästäneet henkilöt
1. Etelä-Häme	5055	0,9	0,5	9436
2. Etelä-Savo	1286	0,2	0,1	14273
3. Kainuu	153694	26,2	10,0	15410
4. Keski-Suomi	-	-	-	14996
5. Kymi	3428	0,6	0,2	14397
6. Lappi	289976	49,4	9,8	28634
7. Oulu	89082	15,2	2,5	36256
8. Pohjanmaa	11251	1,9	0,5	20534
9. Pohjois-Häme	935	0,2	0,1	10147
10. Pohjois-Karjala	6363	1,1	0,4	17943
11. Pohjois-Savo	5105	0,9	0,2	25110
12. Ruots. Pohjanmaa	7502	1,3	1,1	7013
13. Satakunta	5688	1,0	0,4	13353
14. Uusimaa	7258	1,2	0,3	22580
15. Varsinais-Suomi	825	0,1	0,1	11140
Yhteensä	587448	100	2,2	262222

Muuttujan jakautuman tunnuslukuja:

Vrk	Kumulatiivinen prosentti metsästäjistä
0	84,7
7	90,4
14	93,8
20	97,1
30	98,8
40	99,5
50	99,6
140	100

Taulukko 42. Vuonna 1993 metsästäneiden metsästyspäivät valtion maille ostetulla metsästysluvalla.

Riistanhoitopiiri	Metsästyspäivät			
	Yhteensä, vrk	%	vrk / metsästäjä	1993 metsästäneet henkilöt
1. Etelä-Häme	8257	2,4	0,9	9436
2. Etelä-Savo	10802	3,1	0,8	14273
3. Kainuu	22439	6,5	1,5	15410
4. Keski-Suomi	22037	6,4	1,5	14996
5. Kymi	13163	3,8	0,9	14397
6. Lappi	43945	12,7	1,5	29634
7. Oulu	59624	17,2	1,6	36256
8. Pohjanmaa	7735	2,2	0,4	20534
9. Pohjois-Häme	18425	5,3	1,8	10147
10. Pohjois-Karjala	21889	6,3	1,2	17943
11. Pohjois-Savo	52014	15,0	2,1	25110
12. Ruots. Pohjanmaa	6197	1,8	0,9	7013
13. Satakunta	15579	4,5	1,2	13353
14. Uusimaa	37256	10,8	1,6	22580
15. Varsinais-Suomi	7014	2,0	0,6	11140
Yhteensä	346376	100	1,3	262222

Muuttujan jakautuman tunnuslukuja:

Vrk	Kumulatiivinen prosentti metsästäjistä
0	84,9
7	93,9
14	96,9
21	98,8
30	99,8
40	99,9
65	100

Taulukko 43. Vuonna 1993 metsästäneiden metsästyspäivät itse omistamillaan mailla.

Riistanhoitopiiri	Metsästyspäivät			
	Yhteensä, vrk	%	vrk / metsästäjä	1993 metsästäneet henkilöt
1. Etelä-Häme	12301	1,7	1,3	9436
2. Etelä-Savo	44364	6,0	3,1	14273
3. Kainuu	32172	4,3	2,1	15410
4. Keski-Suomi	45248	6,1	3,0	14996
5. Kymi	39077	5,3	2,7	14397
6. Lappi	113909	15,3	3,8	29634
7. Oulu	71096	9,6	2,0	36256
8. Pohjanmaa	42755	5,8	2,1	20534
9. Pohjois-Häme	8011	1,1	0,8	10147
10. Pohjois-Karjala	39577	5,3	2,2	17943
11. Pohjois-Savo	102511	13,8	4,1	25110
12. Ruots. Pohjanmaa	31966	4,3	4,6	7013
13. Satakunta	60956	8,2	4,6	13353
14. Uusimaa	55804	7,5	2,5	22580
15. Varsinais-Suomi	43599	5,9	3,9	11140
Yhteensä	743344	100	2,8	262222

Muuttujan jakautuman tunnuslukuja:

Vrk	Kumulatiivinen prosentti metsästäjistä
0	75,3
7	89,8
14	94,3
21	97,0
28	97,9
35	98,6
40	99,0
50	99,2
240	100

Taulukko 44. Vuonna 1993 metsästäneiden metsästyspäivät itse vuokratuilla mailla.

Riistanhoitopiiri	Metsästyspäivät			
	Yhteensä, vrk	%	vrk / metsästäjä	1993 metsästäneet henkilöt
1. Etelä-Häme	23759	2,7	2,5	9436
2. Etelä-Savo	77540	8,9	5,4	14273
3. Kainuu	30279	3,5	2,0	15410
4. Keski-Suomi	63633	7,3	4,2	14996
5. Kymi	41956	4,8	2,9	14397
6. Lappi	30501	3,5	1,0	29634
7. Oulu	99704	11,5	2,7	36256
8. Pohjanmaa	52881	6,1	2,6	20534
9. Pohjois-Häme	44994	5,2	4,4	10147
10. Pohjois-Karjala	78900	9,1	4,4	17943
11. Pohjois-Savo	92301	10,6	3,7	25110
12. Ruots. Pohjanmaa	17777	2,0	2,5	7013
13. Satakunta	67880	7,8	5,1	13353
14. Uusimaa	101447	11,7	4,5	22580
15. Varsinais-Suomi	46487	5,3	4,2	11140
Yhteensä	870040	100	3,3	262222

Muuttujan jakautuman tunnustuksia:

Vrk	Kumulatiivinen prosentti metsästäjistä
0	79,5
7	86,1
14	90,9
21	95,4
28	96,6
35	98,2
40	98,8
50	99,3
120	100

Taulukko 45. Vuonna 1993 metsästäneiden metsästyspäivät seuran jäsenenä seuran mailla.

Riistanhoitopiiri	Metsästyspäivät			
	Yhteensä, vrk	%	vrk / metsästäjä	1993 metsästäneet henkilöt
1. Etelä-Häme	117613	3,2	12,5	9436
2. Etelä-Savo	166267	4,5	11,6	14273
3. Kainuu	138420	3,7	9,0	15410
4. Keski-Suomi	186858	5,1	12,5	14996
5. Kymi	239946	6,5	16,7	14397
6. Lappi	316719	8,6	10,7	29634
7. Oulu	596242	16,1	16,4	36256
8. Pohjanmaa	482400	13,1	23,5	20534
9. Pohjois-Häme	177171	4,8	17,5	10147
10. Pohjois-Karjala	253245	6,9	14,1	17943
11. Pohjois-Savo	256346	6,9	10,2	25110
12. Ruots. Pohjanmaa	118241	3,2	16,9	7013
13. Satakunta	236159	6,4	17,9	13353
14. Uusimaa	239183	6,5	10,6	22580
15. Varsinais-Suomi	171783	4,7	15,4	11140
Yhteensä	3696592	100	14,1	262222

Muuttujan jakautuman tunnuslukuja:

Vrk	Kumulatiivinen prosentti metsästäjistä
0	29,6
7	45,9
14	61,6
21	78,4
28	84,2
35	91,2
42	93,9
49	94,6
60	97,7
80	98,8
200	100

Taulukko 46. Vuonna 1993 metsästäneiden metsästyspäivät seuran vieraana seuran mailla.

Riistanhoitopiiri	Metsästyspäivät			
	Yhteensä, vrk	%	vrk / metsästäjä	1993 metsästäneet henkilöt
1. Etelä-Häme	17019	5,0	1,8	9436
2. Etelä-Savo	11316	3,3	0,8	14273
3. Kainuu	3515	1,0	0,2	15410
4. Keski-Suomi	23732	6,9	1,6	14996
5. Kymi	33730	9,8	2,3	14397
6. Lappi	17057	5,0	0,6	29634
7. Oulu	24784	7,2	0,7	36256
8. Pohjanmaa	16174	4,7	0,8	20534
9. Pohjois-Häme	11883	3,5	1,2	10147
10. Pohjois-Karjala	19089	5,6	1,1	17943
11. Pohjois-Savo	41942	12,2	1,7	25110
12. Ruots. Pohjanmaa	1794	0,5	0,3	7013
13. Satakunta	45130	13,2	3,4	13353
14. Uusimaa	63062	18,4	2,8	22580
15. Varsinais-Suomi	13066	3,8	1,2	11140
Yhteensä	343292	100	1,3	262222

Muuttujan jakautuman tunnuslukuja:

Vrk	Kumulatiivinen prosentti metsästäjistä
0	82,5
7	95,0
14	97,6
20	98,9
30	99,6
50	99,9
240	100

Taulukko 47. Vuonna 1993 metsästäneiden metsästyspäivät seurojen mailla päivä- yms. kortilla.

Riistanhoitopiiri	Metsästyspäivät			
	Yhteensä, vrk	%	vrk / metsästäjä	1993 metsästäneet henkilöt
1. Etelä-Häme	13143	5,6	1,4	9436
2. Etelä-Savo	13116	5,6	0,9	14273
3. Kainuu	1892	0,8	0,1	15410
4. Keski-Suomi	9258	4,0	0,6	14996
5. Kymi	13711	5,9	1,0	14397
6. Lappi	13444	5,8	0,5	29634
7. Oulu	38805	16,6	1,1	36256
8. Pohjanmaa	10548	4,5	0,5	20534
9. Pohjois-Häme	13885	5,9	1,4	10147
10. Pohjois-Karjala	27742	11,9	1,5	17943
11. Pohjois-Savo	22903	9,8	0,9	25110
12. Ruots. Pohjanmaa	15331	6,6	2,2	7013
13. Satakunta	13353	5,7	1,0	13353
14. Uusimaa	20644	8,8	0,9	22580
15. Varsinais-Suomi	6189	2,7	0,6	11140
Yhteensä	233966	100	0,9	262222

Muuttujan jakautuman tunnuslukuja:

Vrk	Kumulatiivinen prosentti metsästäjistä
0	88,3
7	96,1
14	98,1
20	99,3
30	99,8
55	100

Taulukko 48. Vuonna 1993 metsästäneiden omistamat aseet.

Riistanhoitopiiri	Aseet								
	Haukkokko			Luodikko			Jousi		
	kpl	%	ka	kpl	%	ka	kpl	%	ka
1. Etelä-Häme	15269	3,8	1,6	14926	4,0	1,6	172	2,3	0,0
2. Etelä-Savo	24357	6,0	1,7	22392	6,0	1,6	393	5,2	0,0
3. Kainuu	19853	4,9	1,3	23184	6,2	1,5	-	-	-
4. Keski-Suomi	21858	5,4	1,5	21477	5,7	1,4	635	8,4	0,0
5. Kymi	21797	5,4	1,5	22335	5,9	1,6	135	1,8	0,0
6. Lappi	39712	9,9	1,3	42871	11,4	1,4	752	9,9	0,0
7. Oulu	54667	13,6	1,5	43904	11,7	1,2	708	9,3	0,0
8. Pohjanmaa	29353	7,3	1,4	31834	8,5	1,6	138	1,8	0,0
9. Pohjois-Häme	15621	3,9	1,5	14286	3,8	1,4	534	7,0	0,1
10. Pohjois-Karjala	25579	6,3	1,4	22143	5,9	1,2	891	11,7	0,0
11. Pohjois-Savo	39309	9,8	1,6	29712	7,9	1,2	657	8,7	0,0
12. Ruots. Pohjanmaa	10038	2,5	1,4	10588	2,8	1,5	-	-	-
13. Satakunta	25482	6,3	1,9	24502	6,5	1,8	123	1,6	0,0
14. Uusimaa	42668	10,6	1,9	34570	9,2	1,5	2180	28,7	0,1
15. Varsinais-Suomi	17315	4,3	1,6	17046	4,5	1,5	268	3,5	0,0
Yhteensä	402887	100	1,5	375770	100	1,4	7586	100	0,0
%	51,2	-	-	47,8	-	-	1,0	-	-

Taulukko 49. Vuonna 1993 metsästäneiden omistamat pyyntivälineet.

Riistanhoitopiiri	Pyyntivälineet								
	Raudat			Loukut			Jalkanaarut		
	kpl	%	ka	kpl	%	ka	kpl	%	ka
1. Etelä-Häme	2745	2,2	0,3	10122	5,7	1,1	858	2,4	0,1
2. Etelä-Savo	3143	2,5	0,2	13095	7,3	0,9	917	2,5	0,1
3. Kainuu	5831	4,6	0,4	2777	1,6	0,2	2221	6,1	0,1
4. Keski-Suomi	1525	1,2	0,1	5719	3,2	0,4	635	1,7	0,0
5. Kymi	4171	3,3	0,3	14666	8,2	1,0	404	1,1	0,0
6. Lappi	18201	14,4	0,6	15343	8,6	0,5	14290	39,2	0,5
7. Oulu	14163	11,2	0,4	12180	6,8	0,3	7931	21,7	0,2
8. Pohjanmaa	13505	10,7	0,7	11576	6,5	0,6	689	1,9	0,0
9. Pohjois-Häme	6943	5,5	0,7	9613	5,4	0,9	801	2,2	0,1
10. Pohjois-Karjala	8526	6,7	0,5	16416	9,2	0,9	1909	5,2	0,1
11. Pohjois-Savo	12095	9,6	0,5	17748	9,9	0,7	3287	9,0	0,1
12. Ruots. Pohjanmaa	3025	2,4	0,4	9488	5,3	1,4	413	1,1	0,1
13. Satakunta	11148	8,8	0,8	14824	8,3	1,1	735	2,0	0,1
14. Uusimaa	17752	14,0	0,8	17129	9,6	0,8	1401	3,8	0,1
15. Varsinais-Suomi	3624	2,9	0,3	8053	4,5	0,7	-	-	-
Yhteensä	126398	100	0,5	178749	100	0,7	36491	100	0,1
%	37,0	-	-	52,3	-	-	10,7	-	-

Taulukko 50. Vuonna 1993 metsästäneiden omistamat metsästyskoirat.

Riistanhoitopiiri	Metsästyskoirat						
	Omistus, %				Metsästyskoirien lukumäärä		
	Ei	Metsästäjää	Kyllä	Metsästäjää	kpl	%	koiria / omistaja
1. Etelä-Häme	58,9	5561	41,1	3876	4550	2,9	1,2
2. Etelä-Savo	57,5	8214	42,5	6059	9561	6,1	1,6
3. Kainuu	48,6	7497	51,4	7913	10404	6,6	1,3
4. Keski-Suomi	58,4	8758	41,6	6237	7623	4,8	1,2
5. Kymi	59,2	8526	40,8	5871	7677	4,9	1,3
6. Lappi	53,3	15785	46,7	13849	17138	10,9	1,2
7. Oulu	57,6	20901	42,4	15355	21005	13,3	1,4
8. Pohjanmaa	47,7	9784	52,3	10749	17342	11,0	1,6
9. Pohjois-Häme	59,0	5984	41,0	4163	6504	4,1	1,6
10. Pohjois-Karjala	48,6	8712	51,4	9232	12443	7,9	1,3
11. Pohjois-Savo	59,7	14987	40,3	10123	13804	8,7	1,4
12. Ruots. Pohjanmaa	44,0	3086	56,0	3927	5091	3,2	1,3
13. Satakunta	55,0	7351	45,0	6003	9129	5,8	1,5
14. Uusimaa	66,2	14945	33,8	7635	9295	5,9	1,2
15. Varsinais-Suomi	61,2	6815	38,8	4325	6353	4,0	1,5
Yhteensä	56,0	146905	44,0	115317	157918	100	1,4

Taulukko 51. Matkapuhelimien ostoaikeet niillä metsästäjillä, jotka eivät käyttäneet matkapuhelinta vuoden 1993 metsästyksessä.

Riistanhoitopiiri	Matkapuhelimen ostoaikeet, %	
	Kyllä	Ei
1. Etelä-Häme	22,7	77,3
2. Etelä-Savo	23,4	76,6
3. Kainuu	25,6	74,4
4. Keski-Suomi	28,9	71,1
5. Kymi	29,3	70,7
6. Lappi	26,0	74,0
7. Oulu	24,5	75,5
8. Pohjanmaa	23,8	76,2
9. Pohjois-Häme	30,2	69,8
10. Pohjois-Karjala	25,4	74,6
11. Pohjois-Savo	27,1	72,9
12. Ruots. Pohjanmaa	37,8	62,2
13. Satakunta	33,8	66,2
14. Uusimaa	35,0	65,0
15. Varsinais-Suomi	36,4	63,6
Yhteensä	27,7	72,3

Taulukko 52. Vuonna 1993 metsästäneistä saalista saaneiden syötävän riistan määrä.

Riistanhoitopiiri	Syötävä riista			
	Yhteensä, kg	%	Kg / saalista saanut	Saalista saaneet henkilöt
1. Etelä-Häme	166823	2,8	21,5	7751
2. Etelä-Savo	294792	5,0	24,2	12197
3. Kainuu	494362	8,4	37,3	13266
4. Keski-Suomi	294844	5,0	24,5	12021
5. Kymi	207472	3,5	18,1	11464
6. Lappi	691823	11,8	28,7	24077
7. Oulu	980877	16,7	32,1	30553
8. Pohjanmaa	462547	7,9	25,2	18343
9. Pohjois-Häme	230175	3,9	28,2	8167
10. Pohjois-Karjala	398189	6,8	26,2	15202
11. Pohjois-Savo	451301	7,7	20,7	21762
12. Ruots. Pohjanmaa	261219	4,5	46,3	5638
13. Satakunta	282154	4,8	24,5	11533
14. Uusimaa	413176	7,1	22,0	18816
15. Varsinais-Suomi	241083	4,1	27,3	8836
Yhteensä	5870838	100,0	26,7	219627

Muuttujan jakautuman tunnuslukuja:

Kg	Kumulatiivinen prosentti jotain saalista saaneista metsästäjistä
0	1,2
5	29,6
10	47,3
15	54,3
20	61,5
30	71,3
40	78,4
50	85,5
75	92,4
100	97,6
300	100

Taulukko 53. Vuonna 1993 metsästäneistä saalista saaneiden käyttökelpoisten nahkojen määrä.

Riistanhoitopiiri	Käyttökelpoiset nahat			
	Yhteensä, kpl	%	Kpl / saalista saanut	Saalista saaneet henkilöt
1. Etelä-Häme	16030	6,9	2,1	7751
2. Etelä-Savo	12883	5,5	1,1	12197
3. Kainuu	6498	2,8	0,5	13266
4. Keski-Suomi	4653	2,0	0,4	12021
5. Kymi	13701	5,9	1,2	11464
6. Lappi	14592	6,3	0,6	24077
7. Oulu	13322	5,7	0,4	30553
8. Pohjanmaa	18637	8,0	1,0	18343
9. Pohjois-Häme	16198	7,0	2,0	8167
10. Pohjois-Karjala	13202	5,7	0,9	15202
11. Pohjois-Savo	28662	12,3	1,3	21762
12. Ruots. Pohjanmaa	11998	5,2	2,1	5638
13. Satakunta	30142	13,0	2,6	11533
14. Uusimaa	20541	8,8	1,1	18816
15. Varsinais-Suomi	11500	4,9	1,3	8836
Yhteensä	232560	100,0	1,1	219627

Muuttujan jakautuman tunnuslukuja:

Kpl	Kumulatiivinen prosentti jotain saalista saaneista metsästäjistä
0	80,2
2	89,5
4	93,7
6	96,5
8	97,5
10	98,1
15	98,8
20	99,2
30	99,6
40	99,8
82	100

Taulukko 54. Vuonna 1993 metsästäneistä saalista saaneiden saaliin käsittely.

Riistanhoitopiiri	Saaliin käsittely		
	Alusta loppuun, %	Vain osittain, %	Saallista saaneet henkilöt
1. Etelä-Häme	71,1	28,9	7751
2. Etelä-Savo	80,2	19,8	12197
3. Kainuu	59,8	40,2	13266
4. Keski-Suomi	77,1	22,9	12021
5. Kymi	70,7	29,3	11464
6. Lappi	72,6	27,4	24077
7. Oulu	73,1	26,9	30553
8. Pohjanmaa	71,2	28,8	18343
9. Pohjois-Häme	72,6	27,4	8167
10. Pohjois-Karjala	73,2	26,8	15202
11. Pohjois-Savo	72,9	27,1	21762
12. Ruots. Pohjanmaa	76,9	23,1	5638
13. Satakunta	73,2	26,8	11533
14. Uusimaa	68,8	31,3	18816
15. Varsinais-Suomi	75,0	25,0	8836
Yhteensä	72,3	27,7	219627

Taulukko 55. Vuonna 1993 metsästäneistä saalista saaneiden saaliin hyödyntäminen.

Riistanhoitopiiri	Saaliin hyödyntäminen			
	Kaiken, %	Osittain, %	Ei lainkaan, %	Saalista saaneet henkilöt
1. Etelä-Häme	62,2	35,6	2,2	7751
2. Etelä-Savo	70,9	29,1		12197
3. Kainuu	66,0	33,0	1,0	13266
4. Keski-Suomi	73,6	24,2	2,2	12021
5. Kymi	70,7	28,1	1,2	11464
6. Lappi	70,7	28,7	0,6	24077
7. Oulu	72,2	27,3	0,5	30553
8. Pohjanmaa	73,4	25,8	0,8	18343
9. Pohjois-Häme	66,7	31,7	1,6	8167
10. Pohjois-Karjala	75,4	23,7	0,9	15202
11. Pohjois-Savo	70,6	27,0	2,4	21762
12. Ruots. Pohjanmaa	80,0	16,7	3,3	5638
13. Satakunta	75,6	23,3	1,1	11533
14. Uusimaa	68,3	30,8	0,9	18816
15. Varsinais-Suomi	69,2	27,7	3,1	8836
Yhteensä	71,1	27,7	1,2	219627

Taulukko 56. Vuonna 1993 metsästäneistä saalista saaneiden saaliin käyttö.

Riistanhoitopiiri	Saaliin käyttö				Saalista saaneet henkilöt
	Kaikki itsellä, %	Osa annettu pois, %	Osa myyty, %	osa jaettu, %	
1. Etelä-Häme	47,6	21,4	-	31,0	7751
2. Etelä-Savo	50,5	23,7	1,1	24,7	12197
3. Kainuu	54,1	20,4	1,0	24,5	13266
4. Keski-Suomi	63,1	14,1	-	22,8	12021
5. Kymi	44,1	23,8	1,2	30,9	11464
6. Lappi	65,0	12,3	0,6	22,1	24077
7. Oulu	63,0	14,3	0,9	21,8	30553
8. Pohjanmaa	63,0	19,7	1,6	15,7	18343
9. Pohjois-Häme	47,6	27,0	-	25,4	8167
10. Pohjois-Karjala	64,1	14,5	0,9	20,5	15202
11. Pohjois-Savo	54,8	13,1	0,6	31,5	21762
12. Ruots. Pohjanmaa	41,7	47,2	-	11,1	5638
13. Satakunta	47,8	19,6	4,3	28,3	11533
14. Uusimaa	51,7	20,7	1,7	25,9	18816
15. Varsinais-Suomi	50,7	23,9	4,5	20,9	8836
Yhteensä	56,3	18,6	1,2	23,9	219627

Taulukko 57. Vuonna 1993 metsästäneiden osallistuminen kenneltoimintaan.

Riistanhoitopiiri	Osallistuminen kenneltoimintaan			
	Oma kennel ①	Osallistuu oman koiran kanssa näyttelyihin tai kokeisiin ①	Toimii arvostelutuomarina koiranäyttelyissä ②	Toimii tuomarina koirakilpailuissa tai koirakokeissa ①
1. Etelä-Häme	-	5,4	-	5,4
2. Etelä-Savo	-	6,3	-	2,7
3. Kainuu	1,7	6,1	-	3,5
4. Keski-Suomi	-	8,3	-	3,3
5. Kymi	7,4	15,7	-	9,3
6. Lappi	1,4	6,2	0,5	2,9
7. Oulu	2,6	7,8	-	6,7
8. Pohjanmaa	4,6	19,7	-	13,8
9. Pohjois-Häme	2,4	9,6	-	8,4
10. Pohjois-Karjala	1,4	11,1	-	6,3
11. Pohjois-Savo	3,1	10,7	1,5	7,1
12. Ruots. Pohjanmaa	1,9	19,2	-	7,7
13. Satakunta	2,7	9,9	-	8,1
14. Uusimaa	2,7	5,3	-	4,0
15. Varsinais-Suomi	2,3	12,6	-	4,6
Yhteensä	2,4	9,7	0,2	6,2

① Prosentti on laskettu vuonna 1993 metsästäneiden kokonaismäärästä.

Taulukko 58. Vuonna 1993 metsästäneiden muu harrastustoiminta.

Harrastus	Osallistumisaktiivisuus vuonna 1993, %				
	Ei lainkaan	Alle 10 kertaa	10-20 kertaa	Yli 20 kertaa	Yhteensä
1. Kalastus	7,4	25,6	22,1	44,9	100,0
2. Ammunta	21,2	41,9	18,8	18,1	100,0
3. Patikointi, pyöräily tai hiihto	13,3	31,5	22,6	32,6	100,0
4. Marjastus, sienestys tai muu liikunta luonnossa	5,6	32,2	30,0	32,2	100,0
5. Kilpa- tai kuntourheilu	45,6	19,0	8,6	26,8	100,0
6. Taidenäyttelyt tai museot	70,0	27,8	1,3	0,9	100,0
7. Teatteri, ooppera tai klassisen musiikin konsertit	71,0	25,9	2,0	1,1	100,0
8. Elokuvat, diskot tai tanssit	26,5	44,6	17,0	11,9	100,0
9. Jazz-, pop- tai muut kevyen musiikin konsertit	81,6	15,9	1,6	0,9	100,0
10. Urheilukilpailuissa katsojana käynti	44,2	42,0	8,7	5,1	100,0
11. Ravintoloissa tai kahviloissa käynti	28,9	47,5	14,0	9,6	100,0
12. Lukeminen muutoin kuin työn tai opiskelun takia	23,1	39,1	18,4	19,4	100,0
13. Erityisharrastukset (valokuvaus, käsityöt yms.)	33,9	31,6	14,5	20,0	100,0
14. Uskonnolliset tilaisuudet	78,0	18,0	1,8	2,2	100,0
15. Kuoro- orkesteri- yms. toiminta	93,6	2,3	1,0	3,1	100,0

Taulukko 59. Mieltymykset eri metsästysmuotoja kohtaan.

Metsästysmuoto	Mieltymys, %				
	Erittäin paljon	Paljon	Jonkin verran	Ei lainkaan	Yhteensä
1. Metsästys haukkuvalta koiralta	32,3	23,9	32,2	11,6	100
2. Metsästys pysäyttävältä koiralta	24,5	20,2	26,8	28,5	100
3. Metsästys ajokoiralla	38,8	25,1	25,3	10,8	100
4. Metsästys kanakoiralla	14,7	14,2	32,9	38,2	100
5. Metsästys luolakoiralla	4,9	9,5	31,9	53,7	100
6. Ajometsästys	11,5	20,9	38,5	29,1	100
7. Metsästys lippusiimalla	2,5	7,4	35,3	54,8	100
8. Haaskalta ampuminen	5,1	13,5	35,1	46,3	100
9. Lavalta metsästäminen	4,9	12,3	36,6	46,2	100
10. Hivintämetsästys	22,2	28,0	31,8	18,0	100
11. Muu väijyntämetsästys	12,4	25,4	40,0	22,2	100
12. Metsästys ilman koiraa	10,0	27,7	44,2	18,0	100
13. Raudolla pyynti	1,2	5,1	23,4	70,3	100
14. Loukuilla pyynti	4,0	11,8	33,0	51,2	100
15. Muu ansolla pyynti	1,8	5,0	26,5	66,7	100
16. Vesilintumetsästys itse liikkuen	34,1	34,2	25,4	6,3	100
17. Vesilintumetsästys passissa ollen	22,2	37,1	31,0	9,7	100
18. Vesilintumetsästys kuväitä ampuen	12,4	16,1	33,4	38,1	100

Taulukko 60. Vuonna 1993 metsästäneiden riistalajiarvostukset.

Riistalajiryhmä	Arvostukset, %											Yhteensä
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla	Ei osaa sanoa	
1. Metsäkanalinnut	43,5	25,9	15,8	5,9	3,1	1,1	0,4	0,3	0,1	0,1	3,9	100
2. Peltolinnut	2,2	5,4	8,5	9,6	13,2	14,7	15,4	4,8	1,8	1,9	22,6	100
3. Vesilinnut	10,8	19,9	24,8	15,4	9,6	6,0	2,6	0,5	0,2	-	10,2	100
4. Kahlaajat ja rantakanat	0,9	1,7	7,2	1,2	5,1	8,5	12,4	25,1	5,2	7,3	25,3	100
5. Jänikset	16,4	22,7	22,1	14,4	9,1	4,8	2,1	0,7	0,2	0,1	7,3	100
6. Turkiseläimet	4,8	9,5	11,8	9,2	13,5	13,4	11,4	5,4	1,4	1,2	18,4	100
7. Hirvieläimet	34,0	17,2	13,3	9,4	5,8	4,0	3,2	1,8	1,1	1,0	9,1	100
8. Suurpedot	8,9	8,1	8,3	5,4	8,0	11,5	10,5	11,6	2,4	4,2	21,2	100
9. Varislinnut	1,0	1,8	7,1	2,2	2,4	3,0	5,9	9,8	31,6	12,1	23,0	100
10. Lokkilinnut	0,8	0,9	7,2	0,7	1,2	1,3	2,6	5,2	21,2	34,1	24,8	100

Taulukko 61. Metsäkanalintujen arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %										Yhteensä	
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla		Ei osaa sanoa
1. Etelä-Häme	39,6	18,9	13,2	7,5	13,2	1,9	-	-			5,7	100
2. Etelä-Savo	36,9	19,8	23,4	12,6	3,6		0,9	-			2,7	100
3. Kainuu	50,0	33,0	14,3	1,8	0,9	-	-				-	100
4. Keski-Suomi	44,8	28,4	14,7	3,4	3,4		0,9	0,9		-	3,4	100
5. Kymi	42,5	19,8	21,7	9,4	0,9		-	-		-	5,7	100
6. Lappi	51,2	27,6	15,8	2,5	1,0				0,5		1,5	100
7. Oulu	47,9	28,3	14,3	5,7	0,8	0,4			0,4	0,4	1,9	100
8. Pohjanmaa	43,0	30,2	16,1	2,0	3,4	2,0			-	-	3,4	100
9. Pohjois-Häme	39,0	20,7	17,1	9,8	4,9	-	-	-	-	-	8,5	100
10. Pohjois-Karjala	47,1	25,7	12,5	5,9	3,7	1,5	-	-	-		3,7	100
11. Pohjois-Savo	49,7	27,3	14,4	2,1	1,6	0,5	-	0,5			3,7	100
12. Ruots. Pohjanmaa	36,5	21,2	17,3	7,7	7,7	1,9	3,8	-	-		3,8	100
13. Satakunta	28,8	22,5	17,1	11,7	2,7	1,8	0,9	1,8			12,6	100
14. Uusimaa	44,6	25,7	12,2	7,4	3,4	2,0	0,7	0,7			3,4	100
15. Varsinais-Suomi	14,9	24,1	20,7	11,5	10,3	8,0	2,3	-			8,0	100
Yhteensä	43,5	25,9	15,8	5,9	3,1	1,1	0,4	0,3	0,1	0,1	3,9	100

Taulukko 62. Peltolintujen arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %											Yhteensä
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla	Ei osaa sanoa	
1. Etelä-Häme	5,7	3,8	9,4	5,7	22,6	22,6	7,5	5,7	-	-	17,0	100
2. Etelä-Savo	2,7	1,8	11,7	1,8	15,3	14,4	17,1	7,2	4,5	1,8	21,6	100
3. Kainuu	0,9	1,8	10,7	8,0	7,1	19,6	21,4	4,5	1,8	0,9	23,2	100
4. Keski-Suomi	0,9	6,9	10,3	11,2	11,2	12,9	12,1	6,0	2,6	1,7	24,1	100
5. Kymi	5,7	5,7	7,5	6,6	19,8	17,0	6,6	7,5	3,8	2,8	22,6	100
6. Lappi	1,0	3,4	8,4	6,4	8,4	18,2	25,6	3,9	1,0	3,9	19,7	100
7. Oulu	1,9	4,9	7,2	13,6	15,1	12,1	17,0	3,4	3,0	2,6	19,2	100
8. Pohjanmaa	4,7	10,1	9,4	9,4	11,4	12,1	14,8	4,0	-	1,3	22,8	100
9. Pohjois-Häme	4,9	8,5	2,4	13,4	19,5	7,3	11,0	1,2	1,2	1,2	29,3	100
10. Pohjois-Karjala	1,5	5,1	9,6	6,6	11,0	15,4	18,4	7,4	1,5	1,5	22,1	100
11. Pohjois-Savo	1,6	4,3	9,6	8,6	12,3	16,6	13,4	3,2	2,1	2,1	26,2	100
12. Ruots. Pohjanmaa	3,8	9,6	7,7	5,8	17,3	11,5	9,6	7,7	3,8	-	23,1	100
13. Satakunta	1,8	5,4	4,5	6,3	14,4	12,6	16,2	4,5	0,9	3,6	29,7	100
14. Uusimaa	2,7	6,8	10,8	17,6	12,8	12,2	8,8	4,7	0,7	0,7	22,3	100
15. Varsinais-Suomi	3,4	5,7	3,4	16,1	11,5	16,1	16,1	5,7	-	-	21,8	100
Yhteensä	2,2	5,4	8,5	9,6	13,2	14,7	15,4	4,8	1,8	1,9	22,6	100

Taulukko 63. Vesilintujen arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %										Ei osaa sanoa	Yhteensä
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla		
1. Etelä-Häme	11,3	15,1	20,8	20,8	9,4	5,7	5,7	-	1,9	-	9,4	100
2. Etelä-Savo	9,9	16,2	18,0	18,0	10,8	11,7	3,6	-	0,9	-	10,8	100
3. Kainuu	3,6	20,5	24,1	17,0	14,3	7,1	2,7	-	-	-	10,7	100
4. Keski-Suomi	11,2	21,6	23,3	17,2	5,2	6,9	2,6	-	-	-	12,1	100
5. Kymi	9,4	22,6	17,0	18,9	14,2	4,7	0,9	0,9	-	-	11,3	100
6. Lappi	6,4	23,6	26,6	14,8	9,4	6,4	2,5	0,5	-	-	9,9	100
7. Oulu	11,3	20,4	27,9	15,1	10,2	6,0	1,9	0,4	0,4	-	6,4	100
8. Pohjanmaa	12,1	18,8	26,2	12,8	9,4	4,7	4,0	0,7	-	-	11,4	100
9. Pohjois-Häme	9,8	14,6	19,5	18,3	15,9	6,1	-	-	-	-	15,9	100
10. Pohjois-Karjala	9,6	16,2	25,0	16,9	8,8	9,6	2,9	0,7	-	-	10,3	100
11. Pohjois-Savo	9,6	23,5	28,9	16,0	6,4	2,7	0,5	1,1	-	-	11,2	100
12. Ruots. Pohjanmaa	26,9	19,2	15,4	13,5	3,8	7,7	1,9	-	1,9	-	9,6	100
13. Satakunta	10,8	16,2	31,5	9,9	9,0	5,4	0,9	2,7	-	-	13,5	100
14. Uusimaa	13,5	20,9	26,4	11,5	8,8	5,4	5,4	-	-	-	8,1	100
15. Varsinais-Suomi	19,5	17,2	23,0	14,9	9,2	2,3	4,6	-	-	-	9,2	100
Yhteensä	10,8	19,9	24,8	15,4	9,6	6,0	2,6	0,5	0,2	-	10,2	100

Taulukko 64. Kahlaajien ja rantakanojen arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %											Yhteensä
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla	Ei osaa sanoa	
1. Etelä-Häme	-	3,8	3,8	-	3,8	5,7	22,6	22,6	5,7	9,4	22,6	100
2. Etelä-Savo	1,8	1,8	5,4	0,9	4,5	9,0	17,1	24,3	6,3	6,3	22,5	100
3. Kainuu	-	1,8	8,9	-	4,5	5,4	11,6	32,1	3,6	6,2	25,9	100
4. Keski-Suomi	1,7	0,9	8,6	1,7	7,8	12,1	7,8	19,0	4,3	9,5	26,7	100
5. Kymi	0,9	0,9	8,5	-	3,8	8,5	17,9	20,8	4,7	6,6	27,4	100
6. Lappi	1,0	3,0	6,9	0,5	3,4	6,9	11,3	32,5	5,4	6,9	22,2	100
7. Oulu	0,8	1,5	6,8	0,4	6,8	9,4	12,5	26,0	4,9	9,8	21,1	100
8. Pohjanmaa	0,7	-	9,4	2,0	5,4	7,4	10,1	23,5	7,4	6,7	27,5	100
9. Pohjois-Häme	3,7	1,2	4,9	1,2	3,7	8,5	11,0	24,4	4,9	4,9	31,7	100
10. Pohjois-Karjala	1,5	3,7	9,6	0,7	2,9	4,4	12,5	27,2	4,4	10,3	22,8	100
11. Pohjois-Savo	-	2,1	7,5	1,6	6,4	8,0	14,4	22,5	4,8	4,3	28,3	100
12. Ruots. Pohjanmaa	1,9	-	11,5	1,9	3,8	9,6	7,7	23,1	3,8	13,5	23,1	100
13. Satakunta	0,9	0,9	3,6	2,7	3,6	7,2	10,8	21,6	8,1	8,1	32,4	100
14. Uusimaa	0,7	1,4	6,8	2,7	6,8	14,9	10,8	22,3	4,1	2,7	27,0	100
15. Varsinais-Suomi	-	1,1	4,6	3,4	5,7	8,0	10,3	27,6	5,7	9,2	24,1	100
Yhteensä	0,9	1,7	7,2	1,2	5,1	8,5	12,4	25,1	5,2	7,3	25,3	100

Taulukko 65. Jäniksien arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %										Ei osaa sanoa	Yhteensä
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla		
1. Etelä-Häme	30,2	24,5	17,0	13,2	5,7	1,9	1,9	-		-	5,7	100
2. Etelä-Savo	17,1	26,1	21,6	20,7	6,3	2,7	0,9	-			4,5	100
3. Kainuu	8,9	18,7	32,1	16,1	8,9	6,2	2,7	0,9			5,4	100
4. Keski-Suomi	16,4	24,1	30,2	6,0	10,3	3,4	2,6	0,9		-	6,0	100
5. Kymi	22,6	21,7	22,6	17,9	2,8	3,8	1,9	0,9		-	5,7	100
6. Lappi	8,9	18,7	16,7	18,7	13,3	9,9	2,5	0,5			10,8	100
7. Oulu	13,2	23,0	20,8	17,0	9,1	6,8	1,9	0,4	0,8	0,4	6,8	100
8. Pohjanmaa	9,4	15,4	18,1	17,4	16,1	5,4	5,4	2,0	-	-	10,7	100
9. Pohjois-Häme	18,3	28,0	23,2	7,3	6,1	4,9	1,2	-	1,2	-	9,8	100
10. Pohjois-Karjala	16,2	26,5	24,3	15,4	8,1	3,7	0,7	-	-		5,1	100
11. Pohjois-Savo	23,0	24,6	26,7	10,7	6,4	1,6	0,5	0,5	0,5		5,3	100
12. Ruots. Pohjanmaa	21,2	21,2	15,4	13,5	9,6	7,7	3,8	1,9	-		5,8	100
13. Satakunta	14,4	18,0	23,4	13,5	9,0	5,4	0,9	0,9	0,9		13,5	100
14. Uusimaa	20,9	29,1	20,3	10,8	8,8	1,4	2,0	1,4	-		5,4	100
15. Varsinais-Suomi	23,0	24,1	19,5	9,2	9,2	4,6	2,3	1,1	-		6,9	100
Yhteensä	16,4	22,7	22,1	14,4	9,1	4,8	2,1	0,7	0,2	0,1	7,3	100

Taulukko 66. Turkiseläinten arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %											
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla	Ei osaa sanoa	Yhteensä
1. Etelä-Häme	1,9	18,9	17,0	17,0	5,7	18,9	7,5	1,9	-	-	11,3	100
2. Etelä-Savo	3,6	16,2	12,6	8,1	17,1	8,1	12,6	6,3	0,9	1,8	12,6	100
3. Kainuu	3,6	4,5	13,4	8,0	15,2	18,7	9,8	5,4	-	0,9	20,5	100
4. Keski-Suomi	4,3	9,5	9,5	4,3	15,5	12,9	14,7	4,3	0,9	0,9	23,3	100
5. Kymi	7,5	6,6	14,2	7,5	14,2	13,2	6,6	7,5	0,9	1,9	19,8	100
6. Lappi	3,4	4,9	8,9	12,8	17,7	14,3	13,3	5,9	0,5	1,0	17,2	100
7. Oulu	3,4	4,5	13,2	9,8	16,6	10,6	13,6	6,8	2,3	2,3	17,0	100
8. Pohjanmaa	4,7	12,1	14,1	11,4	8,1	16,1	7,4	4,7	1,3	0,7	19,5	100
9. Pohjois-Häme	6,1	15,9	13,4	8,5	3,7	13,4	12,2	3,7	1,2	2,4	19,5	100
10. Pohjois-Karjala	5,1	11,8	13,2	6,6	21,3	8,8	5,9	8,1	1,5	1,5	16,2	100
11. Pohjois-Savo	2,7	7,5	7,0	10,7	13,9	13,9	12,8	6,4	0,5	0,5	24,1	100
12. Ruots. Pohjanmaa	21,2	11,5	11,5	7,7	13,5	5,8	7,7	1,9	1,9	-	17,3	100
13. Satakunta	7,2	21,6	7,2	9,9	9,9	9,9	10,8	1,8	1,8	1,8	18,0	100
14. Uusimaa	4,7	6,1	11,5	5,4	8,1	17,6	16,2	4,7	3,4	1,4	20,9	100
15. Varsinais-Suomi	6,9	12,6	17,2	8,0	8,0	17,2	11,5	4,6	2,3	-	11,5	100
Yhteensä	4,8	9,5	11,8	9,2	13,5	13,4	11,4	5,4	1,4	1,2	18,4	100

Taulukko 67. Hirvieläinten arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %										Yhteensä	
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla		Ei osaa sanoa
1. Etelä-Häme	32,1	17,0	18,9	9,4	9,4	-	1,9	1,9	1,9	-	7,5	100
2. Etelä-Savo	39,6	22,5	8,1	10,8	4,5	5,4	1,8	2,7	-	0,9	3,6	100
3. Kainuu	46,4	20,5	8,0	14,3	1,8	1,8	0,9	-	0,9	-	5,4	100
4. Keski-Suomi	36,2	12,9	6,0	14,7	8,6	2,6	6,0	0,9	1,7	-	10,3	100
5. Kymi	33,0	23,6	10,4	10,4	7,5	2,8	2,8	2,8	0,9	-	5,7	100
6. Lappi	37,4	24,1	18,2	7,4	3,0	1,5	0,5	1,0	-	0,5	6,4	100
7. Oulu	31,7	15,8	14,7	10,9	6,8	6,0	3,8	0,8	1,1	1,1	7,2	100
8. Pohjanmaa	35,6	12,1	12,8	4,7	6,7	4,0	5,4	2,0	1,3	3,4	12,1	100
9. Pohjois-Häme	39,0	12,2	17,1	6,1	6,1	3,7	1,2	1,2	2,4	-	11,0	100
10. Pohjois-Karjala	36,0	14,7	14,7	9,6	2,2	7,4	1,5	2,9	0,7	2,2	8,1	100
11. Pohjois-Savo	24,1	18,2	13,4	11,8	6,4	3,7	4,3	2,7	0,5	1,1	13,9	100
12. Ruots. Pohjanmaa	42,3	11,5	7,7	5,8	3,8	9,6	-	-	5,8	1,9	11,5	100
13. Satakunta	36,0	12,6	14,4	8,1	7,2	3,6	4,5	0,9	2,7	0,9	9,0	100
14. Uusimaa	23,6	16,9	15,5	8,1	7,4	3,4	4,1	5,4	0,7	1,4	13,5	100
15. Varsinais-Suomi	33,3	13,8	10,3	5,7	8,0	5,7	8,0	-	1,1	1,1	12,6	100
Yhteensä	34,0	17,2	13,3	9,4	5,8	4,0	3,2	1,8	1,1	1,0	9,1	100

Taulukko 68. Suurpetojen arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %											Yhteensä
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla	Ei osaa sanoa	
1. Etelä-Häme	9,4	7,5	5,7	-	1,9	7,5	15,1	24,5	3,8	1,9	22,6	100
2. Etelä-Savo	12,6	9,0	4,5	6,3	6,3	15,3	13,5	11,7	0,9	2,7	17,1	100
3. Kainuu	5,4	9,8	12,5	6,2	17,0	7,1	7,1	9,8	-	2,7	22,3	100
4. Keski-Suomi	6,0	5,2	11,2	8,6	6,0	9,5	12,1	12,9	-	4,3	24,1	100
5. Kymi	10,4	8,5	6,6	3,8	4,7	16,0	17,9	8,5	0,9	1,9	20,8	100
6. Lappi	13,3	7,4	9,9	9,9	10,3	12,8	6,4	8,9	2,5	2,0	16,7	100
7. Oulu	7,5	7,2	9,1	4,5	7,9	16,6	10,9	10,6	4,2	3,0	18,5	100
8. Pohjanmaa	7,4	10,7	9,4	4,7	4,7	10,7	8,7	12,1	3,4	8,7	19,5	100
9. Pohjois-Häme	9,8	11,0	8,5	2,4	3,7	12,2	12,2	9,8	1,2	4,9	24,4	100
10. Pohjois-Karjala	11,0	11,8	8,8	6,6	8,8	11,8	14,7	5,9	2,2	0,7	17,6	100
11. Pohjois-Savo	7,5	4,8	7,5	2,7	11,8	12,3	8,0	12,8	1,1	7,0	24,6	100
12. Ruots. Pohjanmaa	7,7	11,5	5,8	5,8	-	5,8	15,4	5,8	5,8	13,5	23,1	100
13. Satakunta	7,2	6,3	5,4	4,5	5,4	12,6	10,8	10,8	1,8	5,4	29,7	100
14. Uusimaa	9,5	8,1	8,1	4,7	8,1	4,1	8,1	15,5	2,7	6,8	24,3	100
15. Varsinais-Suomi	6,9	6,9	5,7	5,7	11,5	8,0	8,0	19,5	5,7	1,1	20,7	100
Yhteensä	8,9	8,1	8,3	5,4	8,0	11,5	10,5	11,6	2,4	4,2	21,2	100

Taulukko 69. Varislintujen arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %											Yhteensä
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla	Ei osaa sanoa	
1. Etelä-Häme	-	1,9	5,7	-	5,7	3,8	3,8	7,5	43,4	7,5	20,8	100
2. Etelä-Savo	2,7	1,8	4,5	0,9	8,1	2,7	3,6	11,7	36,9	9,9	17,1	100
3. Kainuu	0,9	2,7	8,0	-	1,8	0,9	8,0	7,1	36,6	11,6	22,3	100
4. Keski-Suomi	1,7	6,0	4,3	0,9	3,4	1,7	0,9	13,8	31,0	11,2	25,0	100
5. Kymi	2,8	8,5	0,9	0,9	1,9	10,4	10,4	33,0	8,5	22,6	100	
6. Lappi	1,5	1,0	6,9	1,0	2,5	1,5	5,9	9,9	32,0	16,7	21,2	100
7. Oulu	0,8	0,4	6,8	1,5	1,1	4,9	7,2	11,3	34,0	11,3	20,8	100
8. Pohjanmaa	0,7	-	10,7	6,0	2,0	3,4	6,7	9,4	26,8	12,8	21,5	100
9. Pohjois-Häme	1,2	1,2	6,1	-	2,4	-	4,9	11,0	32,9	8,5	31,7	100
10. Pohjois-Karjala	0,7	0,7	11,8	1,5	2,2	2,9	5,9	7,4	25,7	18,4	22,8	100
11. Pohjois-Savo	-	2,1	7,5	4,3	1,1	3,2	5,3	9,1	28,3	11,2	27,8	100
12. Ruots. Pohjanmaa	3,8	5,8	11,5	5,8	1,9	3,8	5,8	23,1	5,8	15,4	17,3	100
13. Satakunta	1,8	2,7	4,5	2,7	2,7	4,5	5,4	10,8	24,3	10,8	29,7	100
14. Uusimaa	1,4	2,0	5,4	2,7	3,4	4,7	6,1	5,4	36,5	8,8	23,6	100
15. Varsinais-Suomi	-	-	3,4	5,7	-	2,3	5,7	6,9	36,8	16,1	23,0	100
Yhteensä	1,0	1,8	7,1	2,2	2,4	3,0	5,9	9,8	31,6	12,1	23,0	100

Taulukko 70. Lokkilintujen arvostus riistanhoitopiireittäin.

Riistanhoitopiiri	Arvostukset, %											Yhteensä
	1. sijalla	2. sijalla	3. sijalla	4. sijalla	5. sijalla	6. sijalla	7. sijalla	8. sijalla	9. sijalla	10. sijalla	Ei osaa sanoa	
1. Etelä-Häme	-	-	9,4	-	1,9	1,9	3,8	3,8	11,3	49,1	18,9	100
2. Etelä-Savo	0,9	0,9	7,2	-	0,9	4,5	1,8	5,4	19,8	40,5	18,0	100
3. Kainuu	0,9	0,9	8,0	-	-	0,9	-	4,5	21,4	37,5	25,9	100
4. Keski-Suomi	0,9	2,6	5,2	-	2,6	-	4,3	3,4	21,6	31,9	27,6	100
5. Kymi	-	1,9	7,5	0,9	-	-	0,9	6,6	19,8	36,8	25,5	100
6. Lappi	1,5	1,5	7,4	0,5	1,0	1,5	0,5	5,4	26,1	33,0	21,7	100
7. Oulu	0,4	-	6,4	0,8	0,4	1,5	3,4	8,3	19,2	37,0	22,6	100
8. Pohjanmaa	-	1,3	8,7	0,7	1,3	2,0	3,4	6,0	23,5	27,5	25,5	100
9. Pohjois-Häme	1,2	1,2	6,1	1,2	1,2	-	2,4	4,9	14,6	34,1	32,9	100
10. Pohjois-Karjala	2,2	1,5	9,6	-	-	0,7	2,9	5,1	27,2	27,2	23,5	100
11. Pohjois-Savo	0,5	0,5	8,0	0,5	2,7	0,5	2,7	2,1	22,5	31,6	28,3	100
12. Ruots. Pohjanmaa	-	1,9	11,5	3,8	1,9	-	7,7	3,8	32,7	15,4	21,2	100
13. Satakunta	0,9	-	5,4	1,8	1,8	1,8	3,6	7,2	19,8	26,1	31,5	100
14. Uusimaa	1,4	0,7	6,1	2,0	1,4	1,4	2,0	2,7	16,2	39,9	26,4	100
15. Varsinais-Suomi	-	-	3,4	-	2,3	1,1	3,4	5,7	19,5	40,2	24,1	100
Yhteensä	0,8	0,9	7,2	0,7	1,2	1,3	2,6	5,2	21,2	34,1	24,8	100

Taulukko 71. Vuonna 1993 metsästäneiden riistalajiarvostukset riistalajiryhmittäin (%).

1. Metsäkanalinnut							
Arvojärjestys	Metso	Teeri	Riekko	Pyy	Kiiruna	Ei osaa sanoa	Yhteensä
1. sijalla	84,3	9,2	1,0	1,2	-	4,3	100
2. sijalla	7,7	78,7	2,4	2,5	0,1	8,6	100
3. sijalla	2,6	5,2	27,9	49,4	0,1	14,8	100
2. Peltolinnut							
Arvojärjestys	Sepelkyyhky	Viiriäinen ①	Fasaani	Peltopyy	Uuttukyyhky ①	Ei osaa sanoa	Yhteensä
1. sijalla	13,8	0,1	14,5	22,9	0,1	48,5	100
2. sijalla	6,7	0,3	11,1	14,9	0,1	66,8	100
3. sijalla	4,3	2,4	4,9	3,5	0,1	84,8	100
3 Vesilinnut							
Arvojärjestys	Merihani	Metsähani	Sinisorsa	Taviti	Teikkä	Alli	Haahka
1. sijalla	1,0	7,4	44,8	0,1	0,6	0,2	0,8
2. sijalla	1,3	2,7	21,8	9,7	9,7	0,9	2,1
3. sijalla	0,7	0,9	2,6	21,8	17,9	1,1	2,5
Arvojärjestys	Koskelot	Kanadanhanhi	Haapana	Jouhisorsa	Lapasorsa	Punasotka	Tukkasotka
1. sijalla	-	0,4	0,2	0,1	-	-	0,2
2. sijalla	0,8	0,1	8,1	1,3	0,4	0,1	0,2
3. sijalla	1,7	-	11,7	1,9	0,4	0,1	0,6
Arvojärjestys	Muu vesilintu	Ei osaa sanoa	Yhteensä				
1. sijalla	0,1	44,3	100				
2. sijalla	0,2	40,9	100				
3. sijalla	0,1	36,2	100				

Jatkuu

① Rauhoitettu kokonaan.

Taulukko 71. Vuonna 1993 metsästäneiden riistalajiarvoštukset riistalajiryhmittäin (%) (jatkoa).

4. Turkiseläimet							
Arvojärjestys	Metsäjänis	Rusakko	Majava	Kettu	Mäyrä	Supikoira	Hilleri
1. sijalla	1,7	0,1	1,9	52,2	0,6	4,0	-
2. sijalla	0,4	0,1	0,9	15,1	1,7	23,5	0,2
3. sijalla	0,4	-	1,1	3,7	3,5	13,7	0,6
Arvojärjestys	Kärppä	Minkki	Näätä	Piisami	Norppa	Halli ❶	Orava
1. sijalla	0,3	3,7	10,2	0,5	-	-	0,4
2. sijalla	1,1	10,0	13,4	1,7	-	-	1,0
3. sijalla	1,6	19,4	10,3	4,5	-	0,1	2,0
Arvojärjestys	Vesikko ❶	Saukko ❶	Ei osaa sanoa	Yhteensä			
1. sijalla	0,1	0,2	24,2	100			
2. sijalla	0,1	0,4	30,5	100			
3. sijalla	0,1	0,4	38,8	100			
5. Hirvieläimet							
Arvojärjestys	Hirvi	Valkohäntäpeura	Kuusipeura	Metsäkauris	Metsäpeura	Mufioni	Japaninpeura
1. sijalla	79,3	2,6	0,3	1,0	0,2	0,1	-
2. sijalla	2,9	39,0	1,5	6,4	2,7	-	-
3. sijalla	1,5	8,2	3,7	10,8	1,5	0,1	-
Arvojärjestys	Saksanhirvi	Ei osaa sanoa	Yhteensä				
1. sijalla	0,2	16,3	100				
2. sijalla	0,4	47,0	100				
3. sijalla	1,0	73,2	100				
6. Suurpedot							
Arvojärjestys	Karhu	Susi	Ahma ❶	Ilves	Ei osaa sanoa	Yhteensä	
1. sijalla	68,6	5,0	0,7	1,6	24,1	100	
2. sijalla	4,3	41,2	7,3	13,6	33,6	100	
3. sijalla	1,5	13,3	18,5	20,7	46,0	100	

❶ Rauhoitettu kokonaan.

Taulukko 72. Vuonna 1993 metsästäneiden mielipiteet eräistä muutoksista metsästyksessä.

Välttämä	Mielipiteet, %					
	Täysin samaa mieltä	Osittain samaa mieltä	Osittain eri mieltä	Täysin eri mieltä	Ei osaa sanoa	Yhteensä
<i>Olen sitä mieltä, että on hyvä, kun nykyisin myös Suomessa:</i>						
1. on tarhoja eläinten istutuksia varten	52,9	31,5	6,6	3,1	5,8	100
2. on tarhoja elintarviketuotantoa varten	22,3	33,3	20,2	14,3	9,8	100
3. on tarhoja metsästystä varten	8,5	14,2	21,9	47,1	8,3	100
4. metsästyksessä kaupallisuus (kuka tahansa voi ostaa metsästysmahdollisuuksia)	12,2	20,2	27,4	35,6	4,6	100
5. naismetsästäjien määrä lisääntyy	67,0	23,1	3,6	2,3	4,1	100
6. ulkomaalaisilla metsästäjillä on mahdollisuus metsästää Suomessa	14,4	34,9	27,3	19,4	3,9	100
7. seurojen ulkopuolisilla metsästäjilläkin on mahdollisuus metsästää "päiväkortilla" yms.	59,6	28,0	7,5	3,6	1,4	100

Taulukko 73. Mielenpiirteitä mm. metsästyksen säätelystä ja suhteista muihin intressiryhmiin.

Väittämä	Mielenpiirteet, %					
	Täysin samaa mieltä	Osittain samaa mieltä	Osittain eri mieltä	Täysin eri mieltä	Ei osaa sanoa	Yhteensä
<i>Olen sitä mieltä, että :</i>						
1. saatu riistasaaalis on hyödynnettävä	96,4	3,0	0,1	0,2	0,3	100
2. riistaa ei saa tappaa vain huvia vuoksi	91,5	4,9	1,0	2,4	0,3	100
3. riistakantojen verotusta on säänneltävä	83,7	13,6	1,2	0,5	1,0	100
4. riistasaaallita on metsästäjäkohtaisesti kiinteöitä	47,6	31,7	10,3	7,6	2,8	100
5. metsästyksellä on muilla tavoin rajoitettava (esim. sukupuoli, ikä jne.)	12,4	19,4	16,0	43,7	8,4	100
6. metsästäjät toimivat samojen päämäärien hyväksi kuin eläinten- ja luonnonsuojelijatkin (kestävän käytön- periaate)	63,0	25,4	6,8	1,3	3,5	100
7. metsästyksessä ei ole ristiriidassa ympäristöasioiden käytännön järjestelyjen kanssa	64,7	23,7	5,5	0,8	5,3	100
8. metsästäjien on lisättävä yhteistyötä luonnon- ja ympäristönsuojelijoiden kanssa	42,7	37,9	10,5	5,3	3,6	100
9. metsästäjien on otettava huomioon enemmän muut luonnonkäyttäjät	34,9	45,5	12,4	3,4	3,9	100
10. suuri yleisö ei hyväksy metsästyksellä	8,3	32,6	32,5	18,7	7,9	100
11. metsästäjiä on liian paljon riistavaroihin nähden	11,5	30,0	28,7	20,6	9,2	100
12. EU:n liittyminen ei muuta suomalaista metsästyksellä	18,6	17,7	22,3	15,3	26,1	100

Taulukko 74. Metsästyksen motiivit.

Motiivit	Painotuspisteet	
	Lukumäärä	%
Irtautuminen arjesta	130739	16,6
Luonnon läheisyyden kokeminen	162273	20,6
Yhdessäolo muiden metsästäjien kanssa	85416	10,9
Yksinolo	22731	2,9
Rentoutuminen	121449	15,4
Fyysinen ponnistelu	30341	3,9
Saaliin tavoitteleminen	75893	9,7
Saaliin saanti	25575	3,2
Erätaitojen kehittäminen	40063	5,1
Eläinten käyttäytymisen ja luonnon tuntemiseen halu	92190	11,7
Yhteensä	786670	100,0

Taulukko 75. Perheen tuki metsästysharrastukselle.

Riistanhoitopiiri	Perheen tuki, %		
	Kyllä	Ei	Yhteensä
1. Etelä-Häme	90,4	9,6	100
2. Etelä-Savo	93,1	6,9	100
3. Kainuu	88,4	11,6	100
4. Keski-Suomi	83,1	16,9	100
5. Kymi	90,1	9,9	100
6. Lappi	92,4	7,6	100
7. Oulu	90,2	9,8	100
8. Pohjanmaa	89,1	10,9	100
9. Pohjois-Häme	89,9	10,1	100
10. Pohjois-Karjala	82,2	17,8	100
11. Pohjois-Savo	85,2	14,8	100
12. Ruots. Pohjanmaa	91,7	8,3	100
13. Satakunta	88,8	11,2	100
14. Uusimaa	81,8	18,2	100
15. Varsinais-Suomi	89,2	10,8	100
Yhteensä	88,2	11,2	100

Kirjallisuus

Ermala, A. ja Leinonen K. 1995. Metsästäjäprofiili 1993. Osaraportti 1. Riista- ja kalaraportteja nro 28. 47 s.

Leinonen, K. ja Lehtonen, H. 1992. Virkistyskalastuksen motiivit. Kalatutkimuksia nro 52. s. 81-101.